

Eindverslag der Commissie van Rapporteurs over de wetsontwerpen nos. 32 en 196.

Blijkens de Memorie van Toelichting (bladz. 4) zullen de controleurs van den arbeid gemakkelijk te constateeren feiten aan de districtshoofden moeten overbrengen en dezen gegevens hebben te verstrekken, welke verzameld kunnen worden zonder dat daartoe een min of meer wetenschappelijke opleiding noodig is. Zij zullen derhalve o. a. belast worden met het toezicht op gemakkelijk te controleeren wettelijke bepalingen en het verzamelen van gegevens voor de districtshoofden. Overigens acht de ondergeteekende de aanstelling van deze categorie van ambtenaren, gelijk uit de Memorie van Toelichting blijkt, van groot belang, omdat daardoor in de arbeidsinspectie elementen zullen worden opgenomen, die als arbeider het bedrijfsleven grondig hebben leeren kennen en door hunne ervaring praktische wenken kunnen geven, waar het de arbeidersbescherming betreft.

In verband met de klacht aan het slot van het Voorloopig Verslag geuit, zij het den ondergeteekende vergund er op te wijzen, dat de ervaring, bij de tegenwoordige organisatie der arbeidsinspectie opgedaan, voldoende de noodzakelijkheid heeft aangetoond van de instelling der nieuwe klassen van ambtenaren, waartoe — indien de reorganisatie tot stand komt — zal worden overgegaan.

*De Minister van Landbouw,
Nijverheid en Handel,*

A. S. TALMA.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 24sten Juni 1909.

STORK.
VERHELJEN.
REEKERS.
VAN NIEROP.
VAN LAMSWEERDE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot bekrachtiging van eene
nadere overeenkomst met de Hollandsche IJzeren
Spoorweg-Maatschappij betreffende den spoorweg van
het station Kwadijk—Edam over Edam naar Volendam.
(32)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

In geval van naasting van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij zal de Staat volkomen vrij zijn om de exploitatie van den spoorweg van het station Kwadijk—Edam over Edam naar Volendam door de Tweede Noord-Hollandsche Tramweg-Maatschappij — indien deze tot dat tijdstip met die exploitatie belast is — bij de naasting te doen eindigen.

In het exploitatie-contract is overigens de bepaling opgenomen, dat beide partijen het contract bij het einde van elk jaar kunnen doen eindigen, mits het zes maanden te voren wordt opgezegd. Indien derhalve de Staat, bij naasting van de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij, gebruik mocht maken van de in het contract voorbehouden *beroeigdheid* om

zich in de plaats dier Maatschappij te stellen, zal hij toch daarna door opzegging van het contract te allen tijde een einde aan de exploitatie door de Tweede Noord-Hollandsche Tramweg-Maatschappij kunnen maken.

De Minister van Waterstaat,

L. H. W. REGOUT.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeeling van dit Antwoord aan de Vergadering haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld den 24sten Juni 1909.

STORK.
VERHELJEN.
REEKERS.
VAN NIEROP.
VAN LAMSWEERDE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot toekenning van een nader
renteloos voorschot uit 's Rijks schatkist ten behoeve
van den aankoop en het in exploitatie brengen van de
spoorweglijnen, bedoeld in de wet van 10 Juli 1900
(*Staatsblad* n°. 127). (196)

Nadat het Voorloopig Verslag der Commissie aan de Regeering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD.

De ondergeteekende stemt geheel in met de meening van sommige leden, dat het in het algemeen af te keuren is, voorschotten, die voor een bepaald werk na volledige raming der kosten zijn verleend, zoodra het werk tegenvalt te verhoogen. Hij veroorlooft zich intusschen op te merken, dat — gelijk door hem in § 2 der Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer uitvoerig is betoogd — voor de verleenning van een nader Rijksvoorschot voor de voltooiing van de onderwerpelijke lijnen bijzondere redenen bestaan, met name deze, dat de plannen, waarop de oorspronkelijke begrooting der aanlegkosten gegrond was, opgemaakt waren voor lijnen, welke een ander karakter zouden gedragen hebben dan die, welke thans worden uitgevoerd. In plaats van eenvoudige stoomtramwegen, welke — in verband met de destijds bestaande wettelijke bepalingen — met geen grotere snelheid dan 20 K.M. per uur zouden worden bereden, worden thans lijnen gebouwd, welke als locaal-spoorwegen — zij het met geen grotere snelheid dan 35 K.M. per uur — zullen worden geëxploiteerd. Aan den bouw van die lijnen zijn dientengevolge geheel andere eischen gesteld, dan bij het opmaken der begrooting waren aangenomen, en het is, naar het oordeel van den ondergeteekende, billijk dat in de daardoor veroorzaakte hoogere kosten ook door het Rijk wordt bijgedragen.

Intusschen wil de ondergeteekende gaarne herhalen, wat hij reeds bij de behandeling van dit wetsontwerp in de Tweede Kamer heeft te kennen gegeven, dat in den regel voor toekenning van nadere voorschotten, nadat de aanleg van lijnen met de beschikbaar gestelde bijdragen is ondernomen, geene aanleiding kan bestaan, en dat aanvragen daartoe bij hem geen gunstig onthaal zullen vinden. Hij moge er bovendien